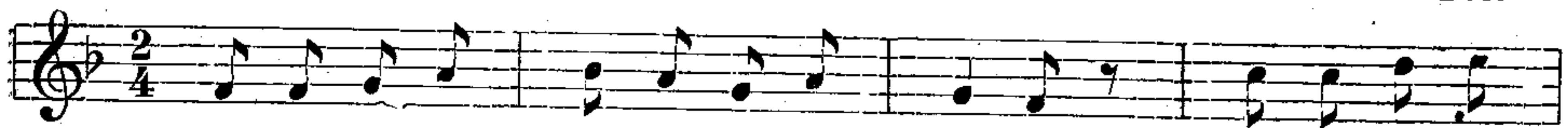

Na prahu seděla,
do měsíčka hleděla,
jak měsíček vysoko je.

Vysoko může být,
my se můžem rozejít,
má Nanyňko, hezký děvče.

748.

Suš. 246.

Ze-le-nej se ze-le-ná tra - věn-ko, roz-lí-vej se

stu-de-ná vo - děn-ko, roz-lí - vej se po ka - me - ní

na-sta - lo mně s miřým roz-lú - če - ní.

1.

Zelenej se, zelená travěnko,
rozlívej se studená voděnko;
rozlívej se po kamení,
nastalo mně s miřým rozlúčení.

Ach lúčení, což je to těžká věc
to je těžší nežli jaká nemoc,
od nemoci je zelinka
trhała ju má švarná dívčinka.

2.

Kerý ptáček na dvúch stromkách sedá,
ten se žádný poctivě nechová
tak i jako ten syneček,
kerý sedá vedle dvúch děveček.

Přinda k jednéj promluví slovečko,
přinda k druhéj poví jí to všecko;
[: ne tak, ne tak, můj synečku,
nepovídej všecko na děvečku :]
co ona ti povídała,
dyž za tebu dveři zavírała.